

Hva saken gjelder

Saken gjelder klage fra Kvitebjørn Varme AS over formannskapetets høringsuttalelse av 17. mars 2020, sak 57/20, til søknad om utvidet og endret fjernvarmekonsesjon.

Oppsummering

Høringsuttalelse til søknad om utvidet og endret fjernvarmekonsesjon for Kvitebjørn Varme AS, vedtatt i formannskapet 17. mars 2020 i sak 57/20, er påklaget.

Saken er todelt. Den ene delen underinstansbehandles som klagesak etter forvaltningsloven der Fylkesmannen er klageinstans. Den andre delen gjelder forhold som det ikke er klagerett over og som ikke skal behandles av Fylkesmannen som klageinstans.

Hva gjelder sakens første del har administrasjonen kommet til at det er klagerett over deler av høringsuttalelsen, nærmere bestemt formannskapetets vedtak punkt 3, andre setning om at endring av fjernvarmekonsesjon som beskrevet i søknaden er i strid med bestemmelser i gjeldende arealplan. Administrasjonen anbefaler at klagen ikke tas til følge under henvisning til at reguleringsplanen bestemmelser om utnyttingsgrad ikke er overholdt.

Unders sakens andre del som ikke skal behandles som klagesak etter forvaltningsloven, vurderer administrasjonen at det vil være mulig å stille rekkefølgekrav om infrastruktur i en ny reguleringsplan. Dette er imidlertid et spørsmål som må avklares endelig i en planprosess, og kan ikke avgjøres i nåværende sak. Videre anbefaler administrasjonen en endring av høringsuttalelsens punkt 3 slik at det er tilstrekkelig at ny reguleringsplan foreligger ved tidspunkt for igangsetting av utvidelse av avfallsforbrenningsanlegg, i stedet for før eventuell konsesjon gis.

Sakens bakgrunn

Kvitebjørn Varme AS har overfor NVE fremsatt søknad om utvidet og endret fjernvarmekonsesjon i Tromsø. Tromsø kommune har mottatt søknaden på høring.

Kvitebjørn Varme planlegger iht. søknaden å doble anleggets kapasitet til forbrenning av avfall fra husholdninger og næringsliv, gjennom en 3. forbrenningslinje, fra om lag 60.000 tonn årlig til 125.000 tonn. Søknaden er begrunnet ut fra at fjernvarmebehovet i Tromsø er større enn tidligere antatt, og at det er mangel på avfallsforbrenningskapasitet i regionen og landet forøvrig.

Saken ble i kommunen først behandlet i Kommune- og byutviklingsutvalget (KOBY) 10. mars 2020, og skulle opp til ny behandling i utvalget før avsluttende behandling i kommunestyret den 25. mars 2020. Som følge av Koronautbruddet ble dette kommunestyremøtet avlyst, og saken ble i stedet behandlet av formannskapet som «hastesak» med hjemmel i kommuneloven § 11-8 og kommunens delegasjonsreglement kap. 6.

Formannskapet fattet følgende vedtak:

- 1. Tromsø kommune anser foreliggende konsekvensutredning for å være et tilstrekkelig beslutningsgrunnlag for myndighetenes behandling av søknad om utslipp til luft, isolert.*
- 2. Tromsø kommune anser økt produksjon av fjernvarme å være et positivt tiltak gjennom den avlastningen på strømmettet og bidrag til bedret effektbalanse produksjonsøkningen representerer. Økningen i lokalt utslipp av klimagasser aksepteres i og med at reduksjon i transportarbeid med tilhørende utslippsreduksjoner kan oppnås regionalt. Det vises til*

at store mengder avfall i dag transporteres til Sverige. Alt i alt anses dette å være en god løsning for regionen.

3. *Søknad om konsesjonsendring og konsekvensutredningen som foreligger redegjør ikke tilstrekkelig grad for konsekvenser av økt avfallsforbrenning for trafikk og arealbruk. Det konstateres at endring av fjernvarmekonsesjon som beskrevet i søknaden er i strid med bestemmelser i gjeldende arealplan (planID 1446). Tromsø kommune forutsetter derfor at det foreligger en ny reguleringsplan for området før NVE gir konsesjon for utvidelse av varmesentralen/avfallsforbrenningsanlegget. Ny reguleringsplan skal også avklare rekkefølgekrav knyttet til Stakkevollvegen/Ringvegen, jfr. krav initiert av Statens vegvesen ifbm. med reguleringsplan for Mio-Nord (planID 1815).*
4. *Legging av hovedledninger for fjernvarme forutsettes gjennomført etter nærmere avtale med Tromsø kommune, dette gjelder både endelig trasevalg og teknisk gjennomføring. NVE bes om at dette tas inn som et vilkår for en anleggskonsesjon og gravetillatelse. At hovedledningene danner et ringsystem er positivt.*

Advokat Ingeborg Sæveraas har på vegne av Kvitebjørn AS den 6. april 2020 påklaget vedtaket.

For ytterligere beskrivelse av sakens bakgrunn vises det til saksframlegg forut for vedtak i formannskapet.

Klagers anførsler

Hovedtrekkene for klagen gjengis her. Klagen følger som vedlegg til saksframlegget.

Klager viser til formannskapets vedtak pkt. 3 der det er konstatert at søknad om konsesjonsendring er i strid med gjeldende arealplan, og at det legges til grunn at ny reguleringsplan utarbeides. Kommunens vedtak medfører at konsesjon ikke kan gis, og klager anfører at formannskapets vedtak dermed er et enkeltvedtak med klagerett.

Klager anfører videre at saken ikke er forsvarlig behandlet, og det kreves en ny behandling.

Vedtaket mangler begrunnelse som er en saksbehandlingsfeil som må lede til ugyldighet. Det fremkommer ikke på hvilken måte tiltaket er i strid med arealplan, og det er dermed uvisst hva formannskapets medlemmer har lagt til grunn for sitt vedtak.

Det er stilt spørsmål ved om avgjørelsen er av en slik art at saken kan delegeres til formannskapet, og om det dermed foreligger en personell kompetansemangel som også må lede til ugyldighet.

Klager anfører at vedtaket innebærer omgjøring av bindende forhåndsuttalelse gitt til Kvitebjørn 28. mai 2019 og i bekreftelse til Fylkesmannen av 5. november 2019.

Det er anført at tiltaket er i tråd med reguleringsplanens formål og utnyttingsgrad er overholdt. Det er begrunnet i at utnyttingsgraden kun skal beregnes for hele området avsatt til arealformålet til «spesialområde», og med underformål «kommunalteknisk virksomhet». Det skal ikke beregnes utnyttingsgrad for den enkelte eiendom. Det er under henvisning til beregning fra AT Plan & Arkitektur AS fremholdt at kravet til utnyttingsgrad for området avsatt til arealformålet er overholdt.

Det er videre i klagen argumentert for at det ikke kan stilles rekkefølgekrav om oppgradering av vegnett ved ny regulering. Gjeldende reguleringsplan fra 1999 har ment at man kan ha langt mer intensiv bruk enn dagens, uten det har medført behov for ny vegger. Etter arealplanen er det

fastsatt en samlet utnyttelse på 176 860 m², og dermed er det et restareal på minimum 120 000m². Kommunen må ha tatt høyde for økning av trafikken langt ut over det som er tilfellet i dag. Det er derfor ikke grunnlag for å forlange rekkefølgebestemmelser på trafikksiden verken for utvidelse av Kvitebjørns eller Remiks` anlegg. Den aktuelle veistrekningen har heller ingen konkret nærhet eller tilknytning til det omsøkte tilbygget, som gjør at dette tiltaket utløser et behov for oppgradering av veien.

Klager har videre fremholdt at det ikke er grunnlag for å kreve situasjonsplan som viser potensielle endringer hos Remiks. Slike endringer er ikke nødvendige for å realisere utvidelsen av avfallsforbrenningsanlegget.

DEL 1 - Administrasjonens vurdering av klagesaken

Klagerett og klagefrist

Det legges i det videre til grunn at det er punkt 3 i formannskapetets vedtak om at søknad om konsesjonsendring er i strid med gjeldende arealplan, som er påklaget. Spørsmålet er om det er klagerett på denne delen av vedtaket.

Avgjørende for om det er klagerett over punkt 3 er om dette er å anse som «enkeltvedtak» etter forvaltningsloven (fvl.) § 2, jf. § 28.

Det er gjennom plan- og bygningsloven (pbl.) § 20-6, jf. byggesaksforskriften (SAK) § 4-3 bokstav c, gjort unntak fra blant annet byggesaksbehandling for fjernvarmeanlegg. Det må imidlertid likevel vurderes om uttalelsens punkt 3 er enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a og b. Det følger av disse bestemmelsene at et enkeltvedtak er en «avgjørelse» som treffes under «utøving av offentlig myndighet» og som er «bestemmende for rettigheter eller plikter» til en eller flere bestemte personer.

Administrasjonen finner det ikke tvilsomt at uttalelsen er å anse som offentlig myndighetsutøvelse. Spørsmålet er om uttalelsen er en «avgjørelse» som er «bestemmende for rettigheter eller plikter».

Begrepet «avgjørelse» innebærer en avgrensning mot rene meningsutsagn som ikke innebærer noen avgjørelse, men som inneholder råd, veiledning, uttalelser, innstillinger og forslag, jf. Graver *Alminnelig forvaltningsrett* 4. utgave 2014 s. 364-365. Bernt har i note 23 på Gyldendal Rettsdata til forvaltningsloven § 2 uttalt følgende:

En uttalelse vil normalt ikke være enkeltvedtak. Det som fremtrer som en ren meningsytring eller informasjon, kan imidlertid etter forholdene måtte anses som rettslig bindende tilsagn eller endelig avgjørelse av et saksforhold eller del av et slikt. I så fall kan det være enkeltvedtak etter § 2 første ledd bokstav b, jf. bokstav a. Avgjørende vil her være utsagnets formelle status og de realiteter det gir uttrykk for – ikke de ord og betegnelser forvaltningen bruker.

Woxholt uttaler i *Forvaltningsloven [lov av 1967] med kommentarer [2011]* s. 63 følgende:

Derimot vil en forhåndsuttalelse etter forholdene kunne ha vedtakskarakter. Det må sondres mellom uforbindende forhåndsuttalelser om hvordan forvaltningen kan tenkes å ville bedømme den og den situasjon, og bindende forhåndsuttalelser med innhold som vedtak. Et eksempel på det siste er forhåndsuttalelse etter tvangsfullbyrdsloven § 11-44 tredje ledd.

Se Lovavdelingens uttalelse [saksnummer 1997/1510E](#). Tvfbf § 11-44 tredje ledd slår fast at før det avholdes tvangsauksjon over en konsesjonspliktig eiendom skal

vedkommende konsesjonsmyndighet gi namsmyndigheten «bindende uttalelse om høyeste pris som vil bli godkjent». Dette elementet i konsesjonssaken skilles altså ut og avgjøres endelig før tvangsauksjon holdes. En slik «forhåndsuttalelse» er bestemmende for rettigheter og plikter, f eks for eieren av eiendommen. At en forhåndsuttalelse om pris senere kan endres, er ikke til hinder for at uttalelsen må anses som enkeltvedtak.

Etter energiloven kapittel 5, om konsesjon for fjernvarmeanlegg, er det ikke fastsatt vilkår om at en konsesjonssøknad skal være i tråd med reguleringsplan for å kunne innvilges.

Administrasjonen finner ikke at dette er av avgjørende betydning. Det fremgår av pbl. § 1-6 annet ledd følgene:

Iverksetting av tiltak som omfattes av denne lov, kan bare skje dersom de ikke er i strid med lovens bestemmelser med tilhørende forskrifter, kommuneplanens arealdel og reguleringsplan, jf. kapittel 20 om søknadsplikt og tillatelse. Dette gjelder også hvis tiltaket er unntatt fra søknadsplikt etter §§ 20-5 og 20-6.

Bestemmelsen fastsetter at tiltak, herunder også tiltak unntatt søknadsplikt etter plan- og bygningsloven, ikke kan iverksettes dersom det er i strid med blant annet reguleringsplan. Kommunen har i saken kommet til at konsesjonssøknaden er i strid med gjeldende reguleringsplan. Konsekvensen av dette er at iverksetting av tiltak vil være en «ulovlighet», jf. pbl. kapittel 32. Forutsatt at det gis konsesjon, vil dermed ikke Kvitebjørn kunne iverksette tiltaket på lovlig vis uten dispensasjon fra planen, planendring eller ny reguleringsplan.

Realitetene i saken er av en slik karakter at det er naturlig å betrakte uttalelsen som en «avgjørelse» etter fvl. § 2 bokstav a og b.

For at vilkårene for enkeltvedtak skal være oppfylt må i tillegg avgjørelsen være «bestemmende for rettigheter eller plikter»

Woxholt uttaler i *Forvaltningsloven [lov av 1967] med kommentarer [2011]* s. 71 følgende:

Etter sitt innhold kan avgjørelsen være «bestemmende» hvis den gjelder stiftelse, opphevelse eller begrensning av en rettighet eller en plikt. Dermed er ikke bare tildeling og fratagelse av rettigheter og pålegg av plikter og fritagelse fra plikter enkeltvedtak, men også avgjørelser som innebærer rådighetsbegrensninger. Det samme gjelder der avgjørelsen slår fast med bindende virkning om en rett eller plikt foreligger, og hvilket innhold den i tilfelle har. (...)

Grunnkravet er på denne bakgrunn nærmest at avgjørelsen må være en bindende realitetsavgjørelse. Delegasjonsvedtak og prosessledende beslutninger, jfr pkt 3, faller utenfor. Det samme gjelder for andre ikke-bindende innstillinger, forslag og uttalelser. I prinsippet blir det her avgjørende å tolke utsagnet, uttalelsen mv. Det kan ikke utelukkende tillegges vekt om organet eller tjenestemannen har ment at uttalelsen skal være uforbindende. Også mottagerens oppfatning av situasjonen – med andre ord hva han med rimelighet kan legge i utsagnet i den konkrete sammenheng det fremkommer – vil være av betydning ved tolkningen.

Formannskapetets uttalelse, sett i lys av pbl. § 21-6, fastlegger at rett til iverksetting av tiltak etter eventuell innvilget konsesjon, ikke kan foretas på lovlig vis, jf. ovenfor. Dette indikerer at uttalelsen er bestemmende for Kvitebjørns rettigheter.

Det kan argumenteres for at uttalelsen ikke er rettslig bindende for Kvitebjørn, idet plan- og bygningsloven legger opp til at det skal fattes vedtak i enkeltsaker som ordinær byggesak eller som vedtak om ulovlighetsoppfølging, og ikke i forbindelse med høringsuttalelse. Etter

administrasjonens vurdering, vil imidlertid formannskapetets uttalelse trolig bli oppfattet som rettslig bindende, noe som taler for at dette er et enkeltvedtak.

I tillegg har kommunen kommet til at konsesjonssøknaden er i strid med reguleringsplanen etter en nærmere vurdering. Dette følger ikke direkte reguleringsplanen, og det er ikke opplagt at dette skulle blitt resultatet. Ut fra vurderingene av forholdet til reguleringsplanen nedenfor er det mulig å komme fram til ulike tolkningsresultat. Dette taler for at det bør være klagerett på uttalelsen.

Videre fremgår følgende av veilederen til byggesaksforskriften § 4-3:

Det følger av pbl. § 1-6 andre ledd at "Iverksetting av tiltak som omfattes av denne lov, kan bare skje dersom de ikke er i strid med lovens bestemmelser med tilhørende forskrifter, kommuneplanens arealdel og reguleringsplan, jf. kapittel 20 om søknadsplikt og tillatelse. Dette gjelder også hvis tiltaket er unntatt fra søknadsplikt etter §§ 20-5 og 20-6."

Utgangspunktet er at tiltakshaver selv vurderer dette, og ellers sørger for at lovgivningen blir fulgt. Dersom disse kravene ikke blir oppfylt kan bygningsmyndighetene kreve tiltaket endret eller fjernet i ettertid, da håndhevingsbestemmelsene i lovens kap. 32 også gjelder for tiltak som ellers er unntatt fra deler av bygningslovgivningen iht. § 4-3.

§ 4-3 omhandler unntak bl.a. fra saksbehandlingsreglene. Det medfører at tiltakshaver ikke får noen søknadsplikt etter plan- og bygningslovens bestemmelser. Kommunen har ikke adgang til å foreta byggesaksbehandling.

Veilederen legger opp til at tiltakshaver selv skal vurdere hvorvidt konsesjonssøknaden er i tråd med reguleringsplan slik at bygningsmyndighetene evt. senere kan gripe inn med rettingspålegg der kommunen finner at tiltaket ikke er i tråd med plan. I foreliggende sak har imidlertid kommunen allerede avgitt en uttalelse med vurdering av forholdet til reguleringsplan. Det synes lite hensiktsmessig at tiltakshaver må vente til en eventuell ulovlighetsoppfølging etter pbl. kap 32 før forholdet til reguleringsplanen kan klagebehandles av klageinstans. Dette forhold taler for at det bør være klagerett på uttalelsen, slik at klagebehandling kan foretas allerede i nåværende fase.

Etter en samlet vurdering finner administrasjonen at punkt 3 i formannskapetets vedtak er bestemmende for «rettigheter eller plikter» og anses for å være enkeltvedtak etter fvl. § 2. Det er dermed klagerett på uttalelsen.

Konsekvensen av dette er at klagen skal tas til realitetsbehandling, og sendes Fylkesmannen for endelig behandling dersom klagen ikke tas til følge av kommunen.

Det presiseres at det er uttalelsen i punkt 3 om at søknaden er i strid med reguleringsplanen som det er klagerett over, og som behandles som klagesak. Uttalelsen om at det er behov for ny reguleringsplan og som tar stilling til rekkefølgekrav er ikke gjenstand for klagebehandling, men drøftes likevel under del 2.

Klagen er for øvrig fremsatt den 6. april 2020, og er dermed innenfor klagefristen på 3 uker etter forvaltningsloven § 29.

Personell myndighet

Klager har stilt spørsmål ved om avgjørelsen er av en slik art at saken kan delegeres til formannskapet, og om det dermed foreligger en personell kompetansemangel som også må lede til ugyldighet.

Formannskapet innehar ikke en generell delegasjonsfullmakt i konsesjonssaker, men etter kommuneloven § 11-8 kan kommunestyret gi formannskapet myndighet til å treffe vedtak i sak, «når det er nødvendig å treffe et vedtak så raskt at det ikke er tid til å innkalle det organet som skulle ha avgjort saken».

Iht. delegasjonsreglement kapittel 6 innehar formannskapet slik delegasjon i såkalte «hastesaker».

Kommunens avsluttende behandling av saken skulle skje i kommunestyret den 25. mars 2020. Som følge av Koronautbruddet ble dette kommunestyremøtet avlyst.

Kommunen hadde frist for å avgi uttalelse til NVE den 25. mars og det ble vurdert som viktig å overholde fristen. Saken ble da i stedet behandlet av formannskapet som «hastesak» den 25. mars.

Administrasjonen finner at formannskapet hadde myndighet til å fatte vedtak i saken, og at det ikke foreligger saksbehandlingsfeil på dette grunnlag. Det bemerkes at eventuell feil her repareres når saken nå legges fram for behandling av kommunestyret.

Saksbehandlingsfeil – begrunnelse

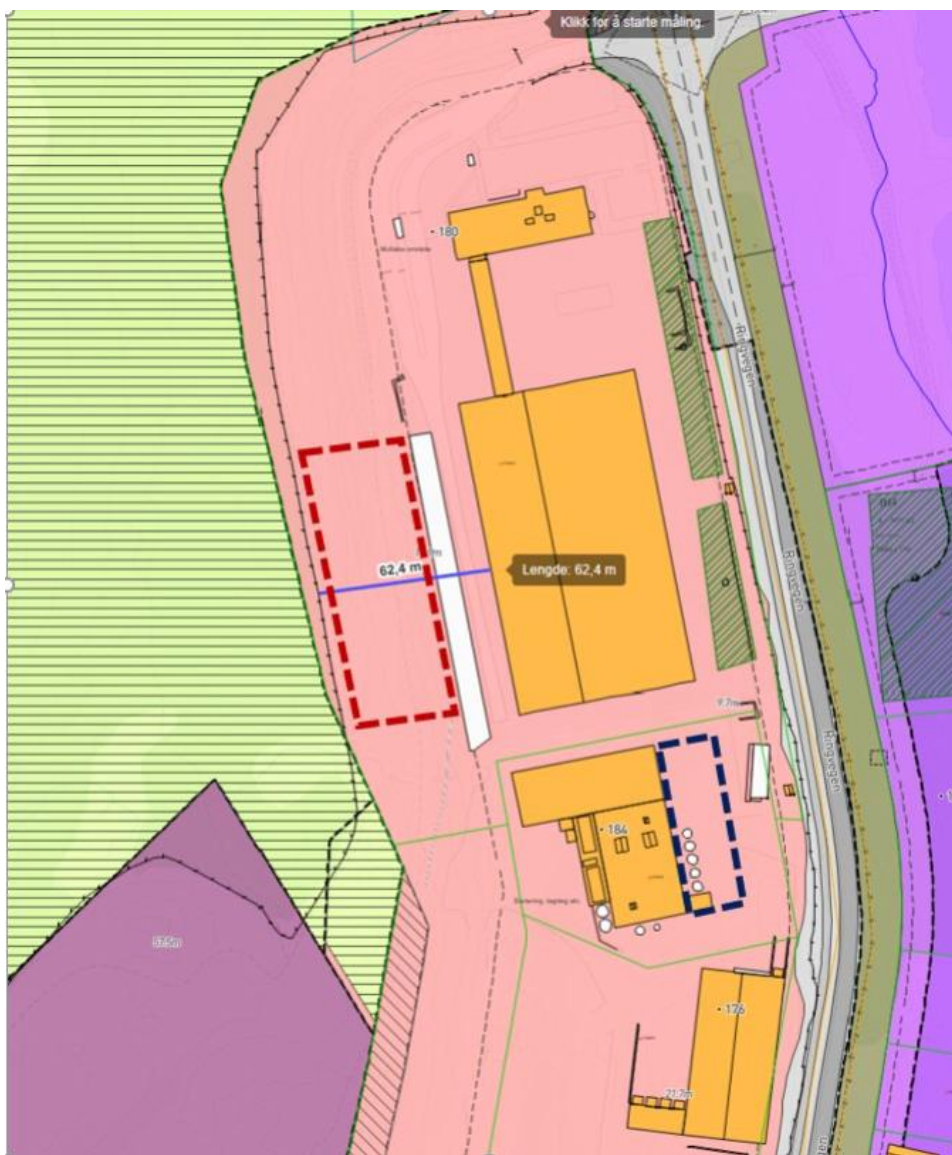
Klager har anført at vedtaket mangler begrunnelse og at dette er en saksbehandlingsfeil som må lede til ugyldighet. Etter klagers oppfatning fremkommer det ikke på hvilken måte tiltaket er i strid med arealplan, og det er dermed uvisst hva formannskapets medlemmer har lagt til grunn for sitt vedtak.

Administrasjonen viser til at krav til begrunnelse av enkeltvedtak følger av fvl. § 25. Det følger av bestemmelsen at begrunnelsen skal vise de regler og faktiske forhold som vedtaket bygger på. Formålet med krav om begrunnelse er blant annet blant annet at det skal hjelpe parten å forstå og sette seg inn vedtaket.

I formannskapets vedtak pkt. 3 fremgår det at «endring av fjernevarmekonsesjon som beskrevet i søknaden er i strid med bestemmelser i gjeldende arealplan (planID 1446)».

Begrunnelsen for dette er finne i saksframlegget under punktet «Arealbruk». Her fremgår det at Kvitebjørn i møte 18. februar 2020 skisserte lokalisering av en hall for lager og forbehandling av det «nye» avfallet, i skråninga vest for eksisterende mottakshall, jf. utsnitt av plankart nedenfor der mulig plassering av hallen fremgår. I tillegg kommer økt behov for arealer for trafikk/parkering i den sammenhengen. Søknaden om konsesjonsendring og konsekvensutredning for utslippet redegjør ikke for disse foreholdene i særlig grad, og vurderer heller ikke om det oppstår andre bygningsmessige behov. Mulig lokalisering for et nytt bygg vist med rød stipling, vil ikke uten videre være i tråd med krav til terrassering av skråning som er gjort opp mot friluftsområdet (planbestemmelsen pkt. 6.7 bokstav d og e. Basert på dette har kommunen vurdert at søknad om konsesjon ikke er i tråd med reguleringsplanen.

Det er her vist til de regler og faktiske forhold som utgjør begrunnelsen for slutningen om at gjeldende reguleringsplan ikke overholdes, og administrasjonen finner at kravet til begrunnelse etter fvl. § 25 er oppfylt.

Reguleringsplan for SMOR-området (godkjent 1999). Rosa areal er område for kommunalteknikk. Lysegrønt, skravert areal er friluftsområde (marka-areal). Rød stipling markerer mulig område (4000 m²) vest for Remiks ifbm. lager og forbehandling av økt avfallsmengde. Svart stipling markerer utvidelse av Kvitebjørns avfallsforbrenningsanlegg (1300 m²).

I ettertid av formannskapets vedtak har administrasjonen vurdert og funnet at søknaden om konsesjon heller ikke overholder reguleringsplanens krav til utnyttingsgrad. Dette er formidlet til Kvitebjørn Varme AS i epost av 31. mars 2020. Vedlagt fulgte notat av 30. mars 2020, samt Powerpoint-presentasjon, med vurdering av blant annet forholdet til utnyttingsgrad. Vurdering og begrunnelse for dette er ytterligere omtalt og vurdert nedenfor under punktet «Utnyttingsgrad». I den grad overnevnte begrunnelse hva gjelder reguleringsplanens krav til terrassering ikke er tilstrekkelig, finner administrasjonen at eventuell feil ved begrunnelsen repareres ved denne klagebehandlingen, ettersom kravet til begrunnelse oppfylles av vurdering av utnyttingsgrad nedenfor.

Foreligger det bindende forhåndsuttalelse?

Klager har gjort gjeldende at formannskapets vedtak er en omgjøring av bindende forhåndsuttalelse, gitt til Kvitebjørn den 28. mai 2019, samt bekreftelse til Fylkesmannen den 5. november 2019.

Uttalelsen den 28. mai 2019 er svar på brev av 21. mai 2019 fra Kvitebjørn. I brevet er det anmodet om bekreftelse på at planlagt utvidelse av energisentral kan skje iht. gjeldende reguleringsplan. I brevet er det opplyst at det ved forrige søknadsrunde ble lagt til grunn avfallsgjenvinningsanlegg er i tråd med formålsbestemmelsene. Videre er det argumentert for å reguleringsplanens høydebestemmelser overholdes. Det er i brevet ikke fokusert på andre sider av saken opp mot gjeldende reguleringsplan.

Henvendelsen ble besvart i epost fra kommunen v/Kurt Krutnes den 28. mai 2019:

Fra: Kurt Krutnes <kurt.krutnes@tromso.kommune.no>
Sendt: 28. mai 2019 13:48
Til: Frank Mathillas <fm@kvitebjornvarme.no>
Kopi: Laila Falck <Laila.Falck@tromso.kommune.no>
Emne: Utvidelse av varmesentral på Skattøra

Hei!

Viser til henvendelse av 21.05.19 til enhetsleder Laila Falck ang. utvidelse av varmesentralen på Skattøra. Slik vi leser deres vedlegg angående plassering av varmesentralens utvidelse, vil forslaget til anlegg være i tråd med formålet og grensene i gjeldende reguleringsplan 1446 SMOR.

Dersom høyden på det nye anlegget overskrider planens bestemmelser må der søkes dispensasjon for dette forholdet. Mindre avvik på høyden vurderes å ha liten innvirkning på omgivelsene.

MVH
For byplan
Kurt Krutnes

Med vennlig hilsen

Kurt Krutnes
Landskapsarkitekt/byplan
Byutvikling, Byplan

Tlf: 90101589 | 90101589
kurt.krutnes@tromso.kommune.no

All e-post til Tromsø kommune behandles i samsvar med offentlighetsloven, hvilket medfører at innholdet kan bli offentliggjort.

I eposten svares det på at forslaget til anlegg vil være i tråd med formålet og grenser. Med dette siktes det til tiltaket ble ansett å være i tråd med arealformålet som er «spesialområde» med underformål «kommunalteknisk virksomhet». Hva gjelder grenser siktes det til at tiltaket er innenfor byggegrenser og formålsgrænse. Hva gjelder høyde ble det ikke tatt stilling til om tiltaket overholder disse reguleringsplanens krav. Det er i eposten ikke sagt noe om at tiltaket for øvrig er i tråd med gjeldende arealplan. Hall for lager og forbehandling av det «nye» avfallet, i skråninga vest for eksisterende mottakshall, omtalt ovenfor, var eksempelvis ikke tema i korrespondansen. Det var heller ikke utnyttingsgrad.

I klagen er det videre vist til en bekreftelse som skal være gitt til Fylkesmannen den 5. november 2019. Det antas at det er epost fra kommunen v/arealplanlegger Roy Fossum det her siktes til:

Fra: Roy Fossum

Sendt: tirsdag 5. november 2019 17:00

Til: Laila Falck <Laila.Falck@tromso.kommune.no>; Rigmor Tonstad <Rigmor.Tonstad@tromso.kommune.no>; Lars Ferdinand Øvergaard <Lars.Ferdinand.Overgaard@tromso.kommune.no>; Erik Eidesen <erik.eidesen@tromso.kommune.no>; 'fmtrpkk@fylkesmannen.no' <fmtrpkk@fylkesmannen.no>

Kopi: Anne Maren Aabøe <amaa@nve.no>; ase@nve.no

Emne: VS: KONSEKVENsutREDNING - AVFALLSFORBRENNINGSANLEGG (energigjenvinningsanlegg)

Til orientering;

Det ser ikke ut til at NVE er innstilt på å kreve konsekvensutredning ifbm. sin behandling av søknad om utvidet/endret fjernvarmekonsesjon. Utvidelsen av energigjenvinningsanlegget vil ikke bli en sak å behandle for kommunen som bygningsmyndighet. Utvidelsen behandles etter andre lover (energiloven) og unntas fra krav om byggesaksbehandling (jf Byggesaksforskriftens §4-3c). Videre er utvidelsen i tråd med gjeldende reguleringsplan.

Det er søkt fylkesmannen om tillatelse til utslipp. En sentral del i søknaden er spredningsberegninger av utslippet til luft. Om det er andre forhold ifbm. utslippet som kan få betydning for spørsmålet om konsekvensutredning, bes fylkesmannen meddele dette (se nedenfor).

Med vennlig hilsen

Roy Fossum
Arealplanlegger
Seksjon for byutvikling, Byplan

Fossums epost er en del av en epostrekke knyttet til et helt annet tema enn forholdet til gjeldende regulering. Temaet er spørsmål om det er nødvendig å utføre konsekvensutredning. Det er i den forbindelse uttalt at saken er unntatt byggesaksbehandling og at utvidelsen er i tråd med gjeldende reguleringsplan. Hva gjelder særlig forholdet til reguleringsplan er ikke uttalelsen foranlediget av noe nærmere begrunnelse. Heller ikke på dette tidspunktet har hall for lager og forbehandling, samt utnyttingsgrad, blitt tema i saken.

Hvorvidt det foreligger forhåndsbinding av myndighet avklares ved tolkning om kommunen har ment å binde seg. Momenter som kan peke i retning av slik forhåndsbinding er om det dreier seg om et gjensidig bebyrdende forhold som har kommet i stand ved forhandlinger og som videre er formalisert. Ensidige utsagn kan også danne grunnlag for plikter, men da må det foreligge nokså klare holdepunkter for at kommunen har villet binde seg på denne måte, jf. Eckhoff/Smith *Forvaltningsrett* 9. utgave 2009 s. 442.

Det foreligger her ikke et gjensidig bebyrdende forhold, epostene er ikke foranlediget av forhandlinger, og saken er ikke videre formalisert. Saksbehandlerne, som har sendt epostene, innehar heller ikke delegert myndighet til å forhåndsbinde kommunen. I saken foreligger det dermed ikke holdepunkter for at kommunen har ment å binde seg.

For øvrig er det antatt at det ikke uten særskilt hjemmel kan gis bindende forhåndsuttalelse om hvordan rettsspørsmål vil bli løst, jf. Eckhoff/Smith s. 443. Basert på dette kunne det uansett ikke blitt gitt bindende forhåndsuttalelse om søknaden mht. plassering av bygninger i situasjonsplan og forholdet til utnyttingsgrad.

Epost fra kommunen v/Kurt Krutnes av 28. mai 2019 og Roy Fossum av 5. november 2019 kan ikke betraktes som bindende forhåndsuttalelse.

Arealformål

Det er i klagen anført at avfallsforbrenningsanlegg og fjernvarme er i tråd med reguleringsformålet.

Aktuelt areal er omfattet av reguleringsplan 1446, vedtatt 29. september 1999. Hensikten med reguleringsplanen var å tilrettelegge for etablering av kommunalt sorteringsanlegg for avfall - Sentralt miljø- og ressursenter (SMOR).

Området er i planen regulert til hovedformål «spesialområde», og med underformål «kommunalteknisk virksomhet», jf. plan- og bygningsloven av 1985, § 25 nr. 6.

Rogstad har i note 291 på Gyldendal rettsdata til bestemmelsen uttalt at formålet omfatter «søppelfyllingsplasser», samt at formålet referer til arten av virksomhet og ikke til at kommunen nødvendigvis må eie eller drive tiltaket. Det fremgår videre av saksframlegget til planvedtaket, under «Saksopplysninger», at «SMOR skal romme både privat og offentlig virksomhet knyttet til avfallsmottak og avfallsrelatert virksomhet». Basert på dette kan også private aktører drive virksomhet her, forutsatt at denne er i tråd med arealformålet for øvrig.

I reguleringsplanens punkt 6.7 bokstav a fremgår det at:

Området skal brukes til anlegg og drift av kommunalteknisk virksomhet; avfallsmottak, sortering, behandling, gjenbruk, informasjon, opplæring etc. med tilhørende virksomheter.

Det er ikke opplagt at avfallsforbrenningsanlegg faller direkte inn under oppregningen. Etter administrasjonens vurdering er det aktuelt å rubrisere avfallsforbrenningsanlegg under «behandling» og «tilhørende virksomheter». Noe veiledning til hva området er ment benyttet til, finnes i sammendrag fra saksframlegg til kommunestyrebehandlingen i forbindelse med planvedtaket. Her fremgår det at virksomheten som planen er ment å realisere vil bestå av

ombruk/gjenbruksverksted, demo og infosenter, miljøstasjon for private husholdninger og næringsliv, mottak /sortering av ulike avfallstyper, eventuell omlastningsstasjon og mottaks- / behandlingsanlegg for våtorganisk avfall.

Avfallsforbrenning er ikke nevnt her og gir en indikasjon på at dette ikke var en påtenkt virksomhet innenfor området. Administrasjonen har foretatt en gjennomgang av saksframlegg og protokoller i forbindelse med vedtak og offentlig ettersyn av reguleringsplanen, samt prosjektbeskrivelse fra Grøner som utarbeidet planforslaget. Det er i disse dokumentene ikke foretatt vurderinger som tyder på at det har vært hensikten å åpne for avfallsforbrenningsanlegg. Videre var «anlegg for energiproduksjon eller fjernvarme» eget

underformål til hovedformålet «spesialområde» etter plan- og bygningsloven av 1985, § 25 nr. 6. Det ville vært naturlig å innta dette som eget underformål hvis det var hensikten.

På den annen side er plassering av avfallsforbrenningsanlegg i tilknytning til avfallsanlegg en løsning som har åpenbare fordeler. Dette er etter administrasjonens vurdering et tungtveiende argument for at avfallsforbrenningsanlegg faller inn under reguleringsplanens punkt 6.7 bokstav a; «behandling» og «tilhørende virksomhet».

Administrasjonen har ikke undersøkt hva som eventuelt har blitt uttalt av kommunen i forbindelse med etablering av avfallsforbrenningsanlegget rundt 2015, men forholdet til planens formål synes ikke å ha blitt nærmere vurdert på det tidspunktet.

Administrasjonen finner etter en samlet vurdering at avfallsforbrenningsanlegg er i tråd med gjeldende formål i reguleringsplanen.

Eventuell ny hall for lager og forbehandling og forholdet til gjeldende reguleringsplan

I saksframlegget forbindelse med formannskapetets behandling den 17. mars i år er etablering av ny hall for lager og forbehandling omtalt. Kvitebjørn har som nevnt i møte 18. februar 2020 skissert lokalisering av en hall for lager og forbehandling av det «nye» avfallet, i skråninga vest for eksisterende mottakshall. Dette og økt behov for arealer for trafikk/parkering redegjøres ikke tilstrekkelig for i søknaden. Kommunens standpunkt har vært at dette ikke uten videre vil være i tråd med krav til terrassering av skråning som er gjort opp mot friluftsområdet (planbestemmelsen pkt. 6.7 bokstav d og e).

I etterfølgende klage og i brev av 26. mars 2020 fra Kvitebjørn Varme AS til NVE, med kopi til kommunen, er det opplyst at slike endringer ikke er nødvendig for å realisere utvidelse av avfallsforbrenningsanlegget.

På denne bakgrunn finner administrasjonen det vanskelig å holde fast ved at søknad om konsesjonsendring er i strid med gjeldende reguleringsplan på dette grunnlag. Det understrekes imidlertid at tidligere skisserte endringer trolig ikke kan gjennomføres uten ny reguleringsplan.

Utnyttingsgrad

Det er i klagen anført at reguleringsplanens krav til utnyttingsgrad overholdes under henvisning til at dette skal vurderes for hele det aktuelle reguleringsformålet og ikke for hver enkelt eiendom.

Reguleringsplan 1446 pkt. 6.7 bokstav b fastsetter at tillatt «utnyttelse av byggeområde skal være TU = 200 %».

Tolkning av utnyttelsesgrad må foretas etter regler som gjaldt ved vedtakelsen av reguleringsplanen. Iht. dagjeldende forskrift, TEK97¹, § 3-6, jf. veileder Grad av utnyttning 1997 – kap 6² (GAU), beregnes %-TU på følgende måte:

$$\frac{\text{Bygningens bebygde areal} \times 100}{\text{Tomtearealet}} = \% \cdot \text{TU}$$

¹ Forskrift om krav til byggverk, FOR-1997-01-22 nr 003

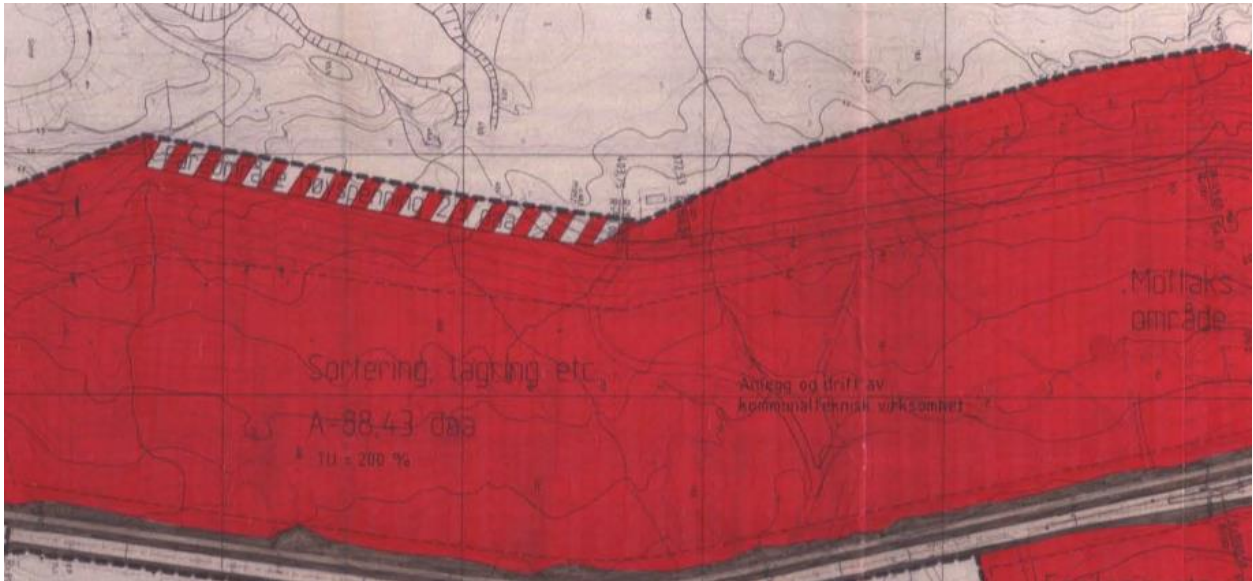
² https://www.regjeringen.no/contentassets/20503ddfe0664fac9e2185c1a6c80716/t_1205.pdf

Tomt utgjør etter TEK97 § 3 – 10 første pkt. følgende:

Tomt er det areal som i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan eller bebyggelsesplan er avsatt til byggeområde.

Det er videre i GAU 97 s. 19 presisert at *tomtearealet* som brukes ved grad av utnyttning er «det som ligger innenfor grenser for reguleringsformålet».

Som nevnt er det fastsatt i planbestemmelsene at «utnyttelse av byggeområde skal være TU = 200 %». På østsiden av fylkesvegen er det i planen regulert til «spesialområde», herunder «kommunalteknisk virksomhet». Det er på plankartet angitt et areal på 88,43 daa, og oppgitt TU = 200 %, for området.

På denne bakgrunn skal %-TU beregnes for hele arealet innenfor formålet «spesialområde», herunder «kommunalteknisk virksomhet».

Det er ikke omtvistet at kravet til %-TU for hele arealet innenfor formålet «spesialområde», herunder «kommunalteknisk virksomhet», overholdes.

Spørsmålet er så om %-TU i tillegg skal beregnes for den enkelte eiendom innenfor reguleringsplanen.

Følgende fremgår av TEK97 § 3 – 10:

Tomt er det areal som i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan eller bebyggelsesplan er avsatt til byggeområde. Med mindre annet er fastsatt i bestemmelser til den enkelte plan gjelder den fastsatte grad av utnyttning også for den enkelte eiendom.

(Administrasjonens understreking.)

Etter bestemmelsens siste punktum er utgangspunktet at den fastsatte grad av utnyttning også gjelder for den enkelte eiendom. Dette betyr at den enkelte eiendoms areal også vil være førende for utnyttelsesgraden. Dette gjelder så langt ikke «annet er fastsatt i bestemmelser» i den enkelte reguleringsplan. Administrasjonen legger til grunn at fravik fra dette krever at det foreligger holdepunkter i planen som viser at det har vært intensjonen.

I planbestemmelsen pkt 6.7 bokstav b er det som nevnt fastsatt at:

«Tillatt utnyttelse av byggeområde skal være TU = 200 %.»

Bestemmelsen klargjør først og fremst at %-TU skal gjelde for byggeområdet, underforstått alt areal innenfor formålet «spesialområde». Dette, sammenholdt med plankartet, indikerer at utnyttingsgrad for formålsområdene som helhet var det som i første rekke ble tatt stilling til ved vedtakelsen av reguleringsplanen og trekker i retning av at grad av utnytting skulle beregnes slik.

På den annen side hindrer ikke dette at grad av utnytting også kan beregnes for den enkelte eiendom. I tillegg til plankart og bestemmelser, har administrasjonen foretatt en gjennomgang av saksframlegg og protokoller i forbindelse med vedtak og offentlig ettersyn av reguleringsplanen, samt prosjektbeskrivelse fra Grøner som utarbeidet planforslaget. Etter det administrasjonen kan se er ikke grad av utnytting omtalt noe mer utover gjengivelse av bestemmelsen om TU = 200%. Dette kan tyde på at det ikke ble tatt stilling til spørsmålet, som igjen indikerer at det ikke har vært hensikten å fravike utgangspunktet om at tilsvarende utnyttingsgrad skulle gjelde også for den enkelte eiendom. Årsaken kan ha vært at reguleringsplanens område vest for fylkesvegen, på vedtakstidspunktet, kun bestod av en eiendom. Etter administrasjonens vurdering har dette momentet uansett begrenset vekt, idet det måtte kunne forventes endringer av eiendommene.

Videre vil mangel av fastsatt tomteutnyttelse for den enkelte eiendom generelt kunne få den konsekvens at enkelte eiendommer «spiser» hele eller store deler av den totale tillatte tomteutnyttelse. Det vil kunne resultere i at det ikke vil være noe av tomteutnyttelsen igjen til slutt for gjenstående eiendommer. Dette taler for at utgangspunktet om at grad av utnytting gjelder for den enkelte eiendom, med mindre annet mer eksplisitt er fastsatt.

Administrasjonen finner etter en samlet vurdering at det ikke foreligger tilstrekkelige holdepunkter for å fravike utgangspunktet om at den fastsatte grad av utnytting også skal gjelde for den enkelte eiendom.

Utnyttingsgraden beregnes etter dette også for Kvitebjørns eiendom, 125/676. Denne har et areal på 7 710 m². Ut fra en tillatt utnyttelse TU = 200 % kan dermed eiendommen bebygges med et bruksareal inntil 15 420 m².

For bygninger med etasjehøyde over 3 meter følger det av TEK97 § 3-5 at bruksareal beregnes som om det var lagt et horisontalplan for hver tredje meter. I følge kartdata er høyden på eksisterende bygning ca. 21 meter og grunnflaten ca. 2500 m². Dette gir et bruksareal på omtrent 17 500 m². Det eksakte bruksarealet for beregning av %-TU vil være noe lavere enn dette tallet da arealet som skal legges til grunn er areal innenfor omsluttende yttervegger, og det antas at det ikke foreligger noen stor overskridelse pr. i dag.

Administrasjonen legger til grunn at tilbygget vil ha tilsvarende høyde som eksisterende bygg, 21 meter, og en grunnflate på ca 1300 m². Dette gir et utvidet bruksareal på ca 9 000 m². Bygningen vil da samlet få et bruksareal opp mot 26 500 m². Dette vil langt overstige det tillatte etter reguleringsplanen.

Administrasjonen finner på denne bakgrunn at reguleringsplanens krav til utnyttingsgrad ikke overholdes. Søknad om konsesjonsendring er dermed i strid med gjeldende reguleringsplan

Administrasjonen anbefaler at klage over punkt 3 i formannskapetets vedtak om at søknad om konsesjonsendring er i strid med gjeldende reguleringsplan ikke tas til følge. Saken oversendes Fylkesmannen i Troms og Finnmark for avgjørelse.

DEL 2 - administrasjonens vurdering av øvrige forhold som ikke klagebehandles etter forvaltningsloven

Denne delen av saken er etter administrasjonens vurdering ikke gjenstand for klagebehandling etter forvaltningsloven, og skal ikke vurderes av klageinstansen, men kun av kommunen.

Det er behov for å kommentere Kvitebjørns innvending mot at det kan stilles rekkefølgekrav i ny reguleringsplan, og opplyse om mulighet for å nedlegge midlertidig forbud mot tiltak.

Videre finner administrasjonen at formannskapetets vedtak punkt 3 kan endres hva gjelder tidspunkt for når en ny reguleringsplan må foreligge.

Rekkefølgekrav

Klager har anført at det ikke er anledning til å stille rekkefølgekrav om infrastrukturtiltak ved eventuell regulering.

Gjeldende reguleringsplan innehar ikke rekkefølgekrav. Fra administrasjonens side vil en ikke underslå at rekkefølgekrav knyttet særlig til offentlig infrastruktur i området vil være viktig, og dette er en viktig del av bakgrunnen for at det i vedtakets punkt 3 fremgår at:

Søknad om konsesjonsendring og konsekvensutredningen som foreligger redegjør ikke tilstrekkelig grad for konsekvenser av økt avfallsforbrenning for trafikk og arealbruk. (...) Tromsø kommune forutsetter derfor at det foreligger en ny reguleringsplan for området før NVE gir konsesjon for utvidelse av varmesentralen/avfallsforbrenningsanlegget.

Hvorvidt rekkefølgekrav i en konkret reguleringsplan vil være lovlig må vurderes i en planprosess. Administrasjonen er ikke enig i at det på nåværende tidspunkt kan slås fast at slike rekkefølgekrav ikke vil være lovlig, slik klager fremholder.

Pbl. § 12-7 nr. 10. hjemler rekkefølgekrav, og det er her fastsatt at det i *nødvendig utstrekning* kan gis bestemmelser til arealformål og hensynssoner om at utbygging av et område ikke kan finne sted før tekniske anlegg og samfunnstjenester som transport og vegnett *er tilstrekkelig etablert*.

Det er i departementets Planveileder pkt 6.5.10 uttalt følgende om adgang til rekkefølgekrav:

Det kan gis bestemmelser om rekkefølge og tidsplan for utbygging av ulike byggeområder, herunder om samtidig ferdigstilling av boliger og anlegg og fellestiltak som skoler, barnehager, lekearealer, sykkel- og gangveger mv. Slike bestemmelser kan også brukes for å sikre at et område som er regulert til utbyggingsformål ikke kan bebygges før tilfredsstillende vannforsyning, kommunikasjon, elektrisitetsforsyning og tilgang på samfunnstjenester er etablert.

Krav om rekkefølge og tidsplan for utbygging av ulike byggeområder sikrer at tiltakene innenfor planområdet skjer på en koordinert og hensiktsmessig måte. Slik bestemmelse kan sikre sammenhengen i områdene som skal bebygges etter reguleringsplanen. Planen kan derfor utformes slik at de enkelte tiltakene får en rekkefølge og størrelse som gjør at området fungerer best mulig.

I bestemmelser kan det fastsettes rekkefølgekrav som forutsetter at tiltak også utenfor planens områdebegrensning er iverksatt og/eller gjennomført før planen tillates gjennomført. Dette betyr at adgangen til å bygge i henhold til reguleringen først inntreffer på et senere tidspunkt enn vedtakstidspunktet, og at betingelsen for inntreden av disse rettsvirkningene er knyttet til forhold utenfor det konkrete planområdet. Eksempel på

dette kan være etablering av infrastrukturiltak som overordnet vegnett, bygging av en bro eller at sosial infrastruktur som skole eller barnehage skal være utbygget eller ha tilstrekkelig kapasitet eller beredskapstiltak (bestemmelser om slokkevann, overvåking, planer for varsling og evakuering etc). Der hvor etablering kan ligge noe fram i tid bør det brukes områderegulering eller så bør man avvente detaljregulering til området er reguleringsmodent. (...)

Når det benyttes såkalte rekkefølgebestemmelser, må det imidlertid være en forutsetning at de forhold som begrunner utsettelse av planens gjennomføring, faktisk og rettslig kan og vil bli gjennomført innen rimelig tid, jf. 10-årsfristen for ekspropriasjon i plan- og bygningsloven § 16-2 første ledd. (...)

(Administrasjonens understreking.)

Dette viser at det er en nokså stor adgang til å fastsette rekkefølgekrav.

At gjeldende reguleringsplan for området ikke innehar rekkefølgekrav knyttet til infrastruktur er en svakhet ved planen ut fra rådende situasjon i området.

Vegen mellom rundkjøringen ved Gimle og Kvitebjørn Varme AS sitt avfallsforbrenningsanlegg består av ca 1,2 km fylkesveg og 1,5 km kommunal veg. Strekingen er preget av mye trafikk og manglende tilrettelegging for kollektivtrafikk, gående og syklende. Det er miljømessige ulemper i form av støy og støv for beboere langs Stakkevollvegen ved Gimle.

Konkret har strekingen ikke en standard som oppfyller dagens krav, eller ivaretar fremkommelighet og trafikkikkerhet på en tilfredsstillende måte. Veggen er smal, det er mange og til dels utflytende avkjørsler, eksisterende kryss har behov for oppgraderinger og trafikkisikring. Store deler av strekingen mangler helt gang- og sykkelveg. Det er svært mangelfull tilrettelegging for trygg kryssing for myke trafikanter fra den ene siden av veggen til den andre. Det er ingen tilrettelagte bussholdeplasser ut over noen tilfeldig asfalterte sidearealer og oppsatte skilt for holdeplass.

Området like ved avfallsforbrenningsanlegget er bedre. Det er her en gang- og sykkelveg på 6-700 meter, men veggen og gang- og sykkelveg oppfyller ikke dagens krav.

Dagens situasjon er langt fra tilfredsstillende og stadig flere etableringer langs strekingen mellom Gimle og avfallsforbrenningsanlegget vil bidra til økt trafikk som samlet over flere år vil gi økte problemer og slitasje, og som øker behovet for utbedringer og modernisering.

For nye tiltak i området som bidrar til økt trafikk er kommunens praksis at det i reguleringsplan stilles rekkefølgekrav knyttet til infrastruktur. Eksempelvis nevnes her at det i reguleringsplan 1815 Mio-Nord vedtatt 2016, like øst for avfallsforbrenningsanlegget, er stilt rekkefølgekrav om etablering av bussholdeplasser med busstur, fortau og ny veg mellom Gimle og Nordøyavegen.

Der det er stilt rekkefølgekrav har tiltakshaver et valg om enten å vente til kommunen eller andre etablerer infrastrukturen, eller så kan tiltakshaver selv helt eller delvis bekoste dette gjennom utbyggingsavtale.

Det forhold at kommunen ved vedtak av reguleringsplanen for over 20 år siden i 1999 ikke vurderte at det var behov for rekkefølgekrav for å gjennomføre planen kan ikke være til hinder for å vedta slike krav i ny plan. Dette til tross for at planen åpner for en betydelig større utbygging innenfor planområdet enn hva som er tilfellet i dag. I mellomtiden er området ved Skattøra bygget mer og mer ut, trafikken økt og det har blitt større fokus på tilrettelegging for kollektivtrafikk og myke trafikanter, og miljømessige konsekvenser. Beskrivelsen over viser et

klart behov for å vurdere fastsettelse av rekkefølgekrav i en planprosess, og underbygger at det er riktig å stå fast ved krav om ny reguleringsplan i saken.

Midlertidig forbud mot tiltak

For det tilfellet klageinstansen skulle komme til at konsesjonssøknaden er i tråd med gjeldende reguleringsplan vil kommunen ikke ha hjemmel i plan til å stanse utbygging dersom det gis konsesjon.

Kommunen vil imidlertid kunne nedlegge midlertidig forbud mot tiltak med hjemmel i pbl. § 13-1. Slikt forbud vil bety at byggetiltak ikke kan settes i gang så lenge forbudet gjelder. Vilkåret for forbud mot tiltak er at kommunen finner at et område bør undergis ny planlegging etter plan- og bygningsloven.

Begrunnelsen for forbud mot tiltak i denne saken vil være at gjeldende reguleringsplan fra 1999 etter kommunens vurdering er lite oppdatert. Planens alder tilsier i seg selv at det er behov for en grundig fornyet vurdering av området gjennom ny reguleringsplan. Videre er det behov for vurdering av planformål, grad av utnytting for området, rekkefølgekrav for offentlig infrastruktur og evt. andre avbøtende tiltak.

Dersom det vedtas forbud mot tiltak vil det etter administrasjonens vurdering ikke kunne igangsettes utvidelse av avfallsforbrenningsanlegget før ny regulering foreligger eller slikt forbud oppheves.

Endring av vedtakets punkt 3 – tidspunkt for krav om reguleringsplan

Det fremgår av formannskapetets vedtak at det skal foreligge en ny reguleringsplan for området før NVE gir konsesjon for utvidelse av varmesentralen/avfallsforbrenningsanlegget.

Iht. byggesaksforskriften § 4-3 bokstav c er det gjort unntak for søknadsplikt for fjernvarmeanlegg som er i tråd med pbl. § 1-6 annet ledd. Det følger av § 1-6 annet ledd at «iverksetting» av tiltak ikke kan gjøres i strid med gjeldende regulering og øvrige krav etter plan- og bygningsloven.

Administrasjonen kan etter en ny vurdering av saken ikke se at det er behov for at ny reguleringsplan må foreligge før det eventuelt gis ny konsesjon. Behovet for ny oppdatert reguleringsplan, herunder med eventuelle rekkefølgekrav inntreer ikke før «iverksetting» av tiltak. Det vil si at det er tilstrekkelig at ny reguleringsplan foreligger ved oppstart av utvidelse av byggetiltak, herunder utvidelse av avfallsforbrenningsanlegg. Eventuelle nye krav i reguleringsplan må også oppfylles.

Administrasjonen foreslår på denne bakgrunn en endring av formannskapetets vedtak slik at følgende setning tas ut:

Tromsø kommune forutsetter derfor at det foreligger en ny reguleringsplan for området før NVE gir konsesjon for utvidelse av varmesentralen/avfallsforbrenningsanlegget.

Punkt 3 foreslås etter dette å lyde slik (ny setning er uthevet):

Søknad om konsesjonsendring og konsekvensutredningen som foreligger redegjør ikke i tilstrekkelig grad for konsekvenser av økt avfallsforbrenning for trafikk og arealbruk. Det konstateres at endring av fjernvarmekonsesjon som beskrevet i søknaden er i strid med bestemmelser i gjeldende arealplan (planID 1446). Tromsø kommune krever at det skal foreligge ny reguleringsplan for området før iverksetting av byggearbeid for utvidelse av avfallsforbrenningsanlegget. Ny reguleringsplan skal også avklare

rekkefølgekrav knyttet til Stakkevollvegen/Ringvegen, jfr. krav initiert av Statens vegvesen ifbm. med reguleringsplan for Mio-Nord (planID 1815).

Vedtakskompetanse

Kommunestyret

Vedlegg

NOTAT 16. mars OPPFØLGING ETTER UTSETTELSE I KOBY-UTVALGET 10
242732_212637_0

Saksprotokoll FSK sak 57_20, Konsekvensutredning og søknad om utvidet og endret fjernvarmekonsesjon for Kvitebjørn varme (1)

Saksframlegg - konsekvensutredning og søknad om utvidet og endret fjernvarmekonsesjon for Kvitebjørn varme

Notat 30. mars 2020 - Kvitebjørn - konsesjon og forholdet til reguleringsplan

KVITEBJØRN KONSESJONSSØKNAD - vurdering av reguleringsbestemmelers krav til utnyttingsgrad og krav om terrassering, samt rekkefølgekrav

Brev fra Kvitebjørn VarmeAS av 210519

Epostrekke 5. november 2019

Brev fra Kvitebjørn Varme AS til NVE og fylkesmannen 260320

FJERNVARMEKONSESJON NY SØKNAD

INNSPILL TIL KONSEVENSUTREDNING

Konsekvensutredning utvidelse avfallsforbrenning

Kvitebjørn Varme - støy til omgivelser

Bestemmelser gjeldende reguleringsplan område for Remiks og Kvitebjørn

19_01406-16 Klage over formannskapets vedtak 17. mars 2020 334453_1_1[5413].PDF